

A mágikus „strukturális reform”

Annyit hallottam már ezt a szóösszetételt, hogy egyre fokozódott a kíváncsiságom, vajon mit takarhat?

Legutóbb éppen tegnap az IMF küldöttsége hívta fel a figyelmet miszerint **strukturális reformokra van szükség**

, melyek segítségével a gazdaság potenciális növekedési kilátásai javulhatnak. Ezt olyan régóta szajkózzák, hogy biztosan van benne valami. Meg kéne már csinálni ezeket a reformokat és akkor minden szuperjő lenne. Csak lennének már túl rajta mint Medgyessy a jóléti rendszerváltáson.

A strukturális reformok **elméleti hátterét** az OECD Közgazdasági osztályának 949. számú munkaanyagában találtam meg: „A strukturális reformok jellemzője, hogy a munka termelékenységének vagy a munkaerő kihasználtságának, vagy mindkettő növelésére irányulnak. Hatásuk nem jelenik meg azonnal, és függ attól is, milyen befolyást gyakorolnak az aggregált keresletre és kínálatra.”

Értelmezve fenti fogalmat, a strukturális reform nem egy végrehajtható, befejezhető cselekedet, hanem egy **folyamatos tevékenység**, melynek nincsenek egyértelmű lépései, csak az irány, a **cél meghatározott**

.

Így tehát megnyugodva dőlhetünk hátra, mert bármely kormány bármilyen gazdaságpolitikai lépést tesz, vagy változást hoz, a strukturális reformok szükségessége **mindig állandó lesz**. Hiszen ki merné azt mondani, hogy ennél jobban már nem lehet csinálni? Ahogy a régi közmondás tartja: nincs az a szénásszekér, amelyre még egy villával fel ne férne.

Az már mellékes is, hogy az IMF elemzése lesújtó képet fest a magyar gazdaságról. Annyira rossz állapotban vagyunk, hogy már az IMF hitelt sem tudtuk felvenni. Valószínűleg azért, mert úgy elgyengültünk, hogy már a kezünket sem tudtuk kinyújtani a bankókért... Érthető az aggodalom.

EM